

Günün Ve Bir Şiirin Doğuşu

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Aralık 2022

Terk edilmiş düşler coğrafyası...

Metruk heceler rüzgârında saklı fıtratı gizemin ve aşkın nidaları şehrin yalnızlığına eşlik eden.

Cümleler buz tutmuş cümleten uğurladıklarım.

Cürüm işleyenler bense yıkık kentın enkazında saklı bir kumbara gibi içime attığım ne varsa ve de biriktirdiğim ve işte saltanatını sürüyorum kalemin.

Bazen bir mikroskop gibi detaylıca incelediğim bazense kuş b/akışı şehri gezdiğim.

İhbar edilesi yedi tepesi şehrin ve işte çalgı çengi toplanmış meşk eyliyorlar.

Kara yağız bir delikanlı aşkını taçlandırıyor belki de saatler sonra taş tutulacak taş kesilmiş kalplerden gelen o akım ile bir düş konvoyu eşlik edecek yenilgisine yanılışına da razı gelmek zorunda kalacak.

Sözcükler tohum gibi.

Özlem tohuma kaçmış bir düş gibi.

Bir sanrı ise günü kuşatan geceyi çağırıyorum usulden.

Bir sancı iken günü b/ölen ve işte hüznün ırkında saklı bir huzursuzluk ile aslında kendime savaş açtığım.

Top mermisi ansızın yere düşen.

Pimi çekilen duygunun mezarına attığım üstümdeki ölü toprağı ile sözcüklerin na'sından ördüğüm şiirlerin de hicreti iken o bitimsiz nakarat ve işte evrenin albenisine kanıp yeniden düşüyorum yollara en çok da muzaffer kılınacak bir bekleyişin sürrealist çekincesinde ısrarla ısmarlıyorum mutluluğı artık haneme ne zaman konacaksa ve efkârın bam telinde saklı gamlı bir notayla yolculuğumu daim kılacağım. S/onsuzluğun kıvılcımlarında biriken enerji gibi bir ömür depoladığım ne varsa boca edeceğim.

Toptan aldığım ne varsa sözcüklerimi perakende dağıtıyorum yoksa nasıl mümkün olurdu günün ve bir şiirin doğuşu ve sessizlik iken rağbet eden rekabetin de asla sonlanmadığı bir zaman aralığında salındığımı da ihbar ediyorum bir kalemde silsem de çoğı insanı kalemim beni asla silmezken gönül verdiğim kadar gönül koyduğum neyse beni benden eden...